

Fasten your seatbelts

Tekst Eveline Karman

C4. Ik toets het getal in en de spiraal draait tot het flesje water in de bak valt. Ik ruik mezelf als ik het zweet van mijn voorhoofd veeg. Ik verlang naar een douche. Zou de airconditioning bij deze gate kapot zijn? Nog twintig minuten, dan kunnen we boarden en vlieg ik naar Bordeaux. De grondstewardessen tikken al driftig op hun computers.

Ik app Cynthia.

Ik vermoed over twee uurtjes te landen. Is dat niet te laat voor je?

De vinkjes worden meteen blauw. Mijn beste vriendin tikt iets terug.

Don't worry. Ik wacht op je. Goede vlucht!

Ik neem een grote slok, trek mijn vest uit en knoop het om mijn taille.

Buiten schemert het. Zodra ik mijn hoofd terugdraai van de cityhopper waar de koffers worden ingeladen naar de balie, zie ik hem, verdiept in het tijdschrift *Science en Vie*. Hij reist alleen zo te zien. Of is zijn vrouw naar het toilet? Wat een knapperd. Als ik al ooit droomde over een relatie met een Fransman, dan zag hij er zo uit. Gladgeschoren, bruine ogen, donker haar dat over de oren valt en het perfecte shirt. 'Een smakelijk hapje,' zou Cynthia zeggen.

Ik stuur Cynthia een hartje en berg mijn telefoon op. Met een beetje geluk krijg ik nog net mijn Franse lesboek uit en kan ik me volledig focussen op mijn vakantie. Acht dagen Frankrijk.

Het hotel is eigenlijk te duur voor me, maar ik vind dat ik het heb verdiend. Fantaseren over de liefde hoefde niet meer toen ik Markus ontmoette. Sinds hij ervandoor ging, nu vier maanden geleden, fantaseer ik helemaal nergens meer over.

'Ik wil mijn prioriteiten verleggen. Die liggen niet meer bij jou.' Ondanks de hitte krijg ik kippenvel op mijn armen als ik terugdenk aan zijn woorden. Twee jaar waren we samen. Deze kerst zou hij bij me intrekken. Tot meneer de wijde wereld wilde zien. In zijn eentje. Nu zit hij in Mexico, hoorde ik van zijn zus tijdens yoga. Voor mij even geen mannen meer. Om dat te vieren, boekte ik het Mercure-hotel in hartje centrum. Acht dagen bij Cynthia en haar man logeren vond ik te veel van het goede.

'Dames en heren, hier volgt een mededeling.' De blonde stewardess buigt over een microfoon. 'Wegens een overboeking zoeken wij drie vrijwilligers die geïnteresseerd zijn om hun plaats af te staan. Als u interesse heeft, meldt u dan bij de balie.'

Opnieuw een slok. Mijn topje plakt aan mijn rug. Zal ik? Cynthia vindt het vast fijner om met daglicht naar het vliegveld te rijden om me op te halen.

Ik sta op en loop naar de stewardess die me uitlegt dat ik morgen kan vliegen, vlak na de lunch. Ik word naar een hotel gebracht, krijg een avondmaaltijd en ontbijt, plus nog 250 euro. Dat is veel geld. Ik kan er, nu ik zoveel uitgaf aan het mooie hotel, misschien die leuke Franse streepjestrui voor kopen. Of zo'n lange, chique sjaal ...

'Oké. Ik doe het.'

De stewardess stuurt me door naar Transferbalie 2, waar ik een hotelticket en een geld-terug-bon kan krijgen. 'Je vult op internet je bankrekeningnummer in, en voilà! Dank je wel!' Ze grijnst van oor tot oor.

Zodra ik bij de transferbalie ben, staat hij daar. In vloeiend Engels, maar met dat charmante en onmiskenbare Franse accent, neemt hij een rits papierwerk mee van de balie. Geen vrouw op het toilet. Hij is alleen.

'Als u nog iets wilt eten: het restaurant is nog een half uur open.' De hotelreceptioniste wijst naar een buffet en overhandigt me de sleutelkaart van mijn kamer.

Cynthia was volgens mij opgelucht dat ze thuis kon blijven en niet tot middernacht op mij hoefde wachten. 'Kan ik mijn trolley hier even laten staan?'

De jongedame knikt.

Hij zit in het restaurant.

'You can sit here, if you want.'

Zal ik?

'Bonjour.' Ik schuif tegenover hem op een stoel. Bestel een glas wijn op kosten van de KLM.

'Ik heb het dagmenu gekozen. Vegetarische lasagne met geitenkaas.'

'Dat neem ik ook,' zeg ik tegen de serveerster die op mijn bestelling wacht.

'Jij bent ook een vrijwilliger?'

'Klopt. En er was nog een oudere dame, maar die woonde in Amsterdam en is weer terug naar huis gegaan.'

'Ik zag haar. Ik ben Florian.' Hij steekt zijn hand uit.

'Lieke.'

Mijn wijn wordt gebracht. Ik drink wit. Florian rood. Zijn glas reflecteert in de glinstering van zijn ogen.

Plotseling word ik me van mezelf bewust. Mijn staart plakt, mijn pony kroest en ruik ik nu zweet? Ondanks dat ik tegenover Mr. Universe zit, schrok ik mijn eten naar binnen en excuseer me zodra ik mijn bord leeg heb.

'Ik begrijp het. Het is al laat.' Hij bestelt nog een ijsje.

Ik giet de laatste slok chardonnay naar binnen en sta op.

'Liekuh?' Hij kijkt op zijn horloge. 'Zou ik je nummer mogen? We hebben morgen dezelfde vlucht. Is misschien wel handig.' Hij houdt zijn hoofd schuin. Wrijft zijn haar naar achteren.

Wat is hij sexy. Vlug krabbel ik mijn nummer op een servet en steek mijn hand op. 'Geniet van je ijsje.'

'Een petit peu afkoelen.' Hij grimast.

De hotelkamer is kil ingericht. Zakelijk. Een groot bed. Een kofferrekje. Een kast. Een spierwitte badkamer met douchecabine en wc. Schoon. Simpel. Ik verheug me steeds meer op mijn luxe Franse kamer. Het was een goede beslissing. Laat Markus maar lekker in een of ander ranzig hostel liggen met een matras vol bedwantsen. Met z'n prioriteiten.

Ik draai de douchekraan open. Open mijn trolley op het bed en vis er schoon ondergoed uit en een shirt voor morgen. Het topje dat ik uittrek, hang ik over de stoel om te drogen.

Onder de douche sluit ik mijn ogen en geniet van het warme water. Het maakt me doezelig. Het was een lange dag. Vanmorgen ging ik nog snel naar mijn moeder. Een telefoontje van mijn werk waar de ordner met kleurstalen lag. De reis naar Schiphol. De controles. Het wachten in de hitte.

Ik was mijn haar met de hotelshampoo. Te lang blijf ik staan en dan kruip ik naakt in bed. Ik wil mijn pyjama schoonhouden. Even mijn berichtjes checken. Misschien ook nog mijn mail. Ik gaap.

Het was leuk je te ontmoeten. Maar het ijsje was wel nodig na dat half uur met jou.

Het bericht is verzonden vanaf een Frans nummer. Ineens begrijp ik wat Florian bedoelde met 'afkoelen'. Ik klik het bericht snel weg. Spreek een voicebericht in naar mijn moeder die wacht op een berichtje dat ik veilig ben geland. Ik leg mijn telefoon op het nachtkastje. Sta op en sluit het gordijn beter zodat de kier in het midden verdwijnt. Dan pak ik mijn telefoon weer en zet ik mijn wekker. Ik neem een slok water en besluit gespannen terug te appen.

Kun je niet slapen of zo?

Blauwe vinkjes.

Denk alleen maar aan jou.

Slijmbal

Je bent leuk

En jij bent vast heel eenzaam. Ga slapen. Ik zet mijn telefoon op trilstand. Buiten zie ik het fletse licht van de maan. Ik gaap opnieuw.

Zoem. Zoem.

Lig je in bed?

Ik negeer Florians appje, geniet van de schone, krakende lakens.

Zoem. Zoem.

Een duimpje van mijn moeder. Ze is wakker gebleven voor me.

Ik streel met mijn hand over het katoen. Fris. Een neutrale geur in de kamer. Mijn opengeklapte trolley naast me op het grote bed. Morgen dat topje niet vergeten van de stoel te trekken. Mijn hand glijdt haast als vanzelf over de stof. Raakt mijn been. Streelt over mijn been. Ik ruik de citrusgeur van de shampoo waarmee ik ook mijn lichaam heb ingezeept. Het ontsnapt onder de deken. Ik pak mijn telefoon.

Slaap je al?

Hoe kan ik slapen nadat ik jou ontmoette?

Wat ben je aan het doen?

Dat wil je niet weten.

Ik grinnik zachtjes. Mijn wijsvinger tekent een hartje op mijn been. Ik trek mijn hand omhoog. Teken een hartje om mijn navel.

Ik hoop toch geen stoute gedachten?

Zodra ik aan jou denk, word ik hartstochtelijk.

Hartstochtelijk? Je bedoelt quoi?

Een echte Fransman hé? Wij leven vol passie.

Een pauze. Type nou iets, Florian. Blijf bij me. Ik teken nu hartjes rondom mijn tepels. Tril. Sla de dekens van me af tot net boven mijn knieën.

Ik ben nu naakt. Stoppen of doorgaan?

Ga door!

Wil je weten waar mijn hand nu is?

Ik denk aan hoe Florian er naakt moet uitzien. Borsthaar? Glad? Kortgeknipt in zijn kruis, geschoren of 'au naturel' om bij mijn cursus Frans te blijven. Het fantaseren over zijn lichaam, over hoe hij er naakt uitziet, over het formaat van zijn penis windt me op. Ik steek mijn wijsvinger in mijn mond en streel ermee over mijn tepels. Eerst links. Dan rechts. Ik blaas zacht, maar zelfs het spoortje tocht veroorzaakt geen beweging. Ze zijn versmolten met mijn huid en komen niet omhoog. Het is simpelweg te warm.

Je bent een mooie vrouw, Lieke.

Als hij het schrijft, klinkt het beter dan wanneer hij het uitspreekt.

Ik zag je wel naar me kijken in de wachtruimte van het vliegveld. Ik keek niet terug, omdat ik bang was dat ik zou blozen. Je bent helemaal mijn type. Un vrai ange.

Maar waar is je hand nu dan?

Ik heb geen tijd voor romantiek. Het is warm. Ik ben moe. Ik zie Florian voor me, naakt, in eenzelfde bed als ik, een paar verdiepingen hoger of lager, ook geil.

Ik weet wél waar mijn hand is. Ik spreid mijn benen en wrijf mijn wijsvinger zacht over mijn clitoris. Een zenuwprikkel laat mijn been opwippen. Ik doe het nog eens. En nog eens.

Mijn hand luistert niet meer naar mijn hoofd dat me aanraadt te gaan slapen voor de lange dag van morgen.

Ik klem mijn vingers om mijn zizi. Mag ik penis zeggen? Is dat te grof? Hij is in ieder geval enorm stijf en dubbel zo groot. Het tintelt in me.

Ik beeld me in hoe zijn penis eruitziet. Recht. Roze, met een eikel die iets donkerder is en aanvoelt als fluweel. Hij staat voor mijn bed, zijn hand langzaam op en neer bewegend om de schacht, terwijl hij me aankijkt met die waanzinnige ogen. Ik hijg zachtjes. Kreun misschien ook wel, ik weet het niet zeker. In mijn buik zit een bataljon van vlinders in alle kleuren. Fladder. Fladder. Het zijn er minstens twintig. Misschien wel veertig.

Met mijn wijsvinger duw ik mijn schaamlippen uit elkaar. Warm. Vochtig. Ik dip mijn vinger in mezelf en duw hem weer op het gezwollen knopje daarboven. Trek rondjes. Nog meer vocht. Nog meer rondjes. Mijn ademhaling versnelt. Wat is dit lekker. Ik kreun zacht.

Iemand loopt door de gang. Een kuchje. Een vrouwenstem. 'Kom, schiet op, Luna.' Meer voetstappen, eerst harder, dan zachter.

Vertel me wat je doet, als je durft.

Voor ik mijn bericht verzend, neem ik een foto van mijn slipje dat op het hoeslaken ligt en voeg die toe.

Zoem.

Ik gebruik nu twee handen. Een lager, om mijn balzak. De andere klem ik om mijn penis. Ik druk. Lekker. Ik trek mijn voorhuid omlaag, tot het nét geen pijn doet en houd mijn hand dan enkele seconden stil. Dat doe ik een paar keer achter elkaar. En jij?

Ik ben ook druk.

Vertel het me.

Ik streel mijn borsten nu. Mijn vinger is nat. Ik streel mijn tepels om en om.

Ik zet de klok voor Florian een paar minuten terug. Ik haal mijn vinger uit mijn vagina, lik hem af. Het proeft vertrouwd. Zoetig.

Ik laat mijn vinger terug over mijn buik glijden, steeds lager. Hij is droog als hij de eerste stoppels raakt, dus ik steek hem terug in mijn mond en duw hem dan direct tegen mijn clitoris. Langzaam steek ik de vinger in mezelf en krul me eromheen.

Florian gebruikt twee handen. Dat kan ik ook. Met één hand masseer ik mijn clitoris, steeds kleinere cirkels. De middelvinger van de andere duw ik steeds dieper in mezelf. Op en neer.

Het voelt niet als écht. Florian ligt in ditzelfde gebouw, in eenzelfde bed, met die prachtige lippen van hem, zijn armen, gebronsd en met ragfijne donkere haartjes, ook onder de witte dekbedhoes. Ik weet wat hij doet. Hij weet wat ik doe. Het voelt ondeugend. Fout. Romantisch en opwindend tegelijk. Markus was de laatste met wie ik seks had. Florian is dan wel niet lichamelijk hier, toch voelt het als iets wat we samen doen.

Zoem.

Is het lekker? Ik trek me nu af

Zoem.

Denk aan jou

Zoem.

Misschien, ooit, snel hoop ik, in het echt?

Ik trek mijn vinger uit me. De vlinders dansen nu in cirkels in mijn buik. Een kleine wervelstorm van genot. Ik kreun zacht. Met een hand tik ik op mijn telefoon.

Het is erg loekker. Denk aan jou. Je mooie ogn. Teken nu met mijn vnger de letter F in mijn kruis. Ik ben geil. Nu even offline. XXX

Ik vertypte me een paar keer. Jammer dan.

Ik ben übervochtig. Steeds sneller beweeg ik. Dieper. Tussen mijn billen ruik ik citruslucht. Daar is het zenuwtrekje weer. Een harde kreun ontsnapt uit mijn keel.

Steeds vlugger penetreert mijn vinger me. Het is mijn vinger niet. Het is Florian. Nog sneller.

Ik sluit mijn ogen, en focus me alleen maar op dit heerlijk gevoel. Ik probeer het uit te stellen, maar het lukt niet langer. Daar is de golf in mijn buik en de ontlading.

Merci, app ik naar Florian. Vooruit, een kussmiley erbij.

Ik geniet nog na, tikt hij terug.

We zitten naast elkaar in de hotelbus die ons terug naar het vliegveld brengt. Hij legt zijn hand op de mijne. De kriebels in mijn buik zijn terug. Ik vertel over mijn vakantie. Over mijn vriendin die samenwoont met een Fransman die tijdens het ontbijt zijn koffie altijd in een soepkop schenkt en er dan brood in dipt.

Florian lacht. 'Typisch Frans.'

Ik vertel over mijn Franse lessen.

Florian wijst naar mijn lichaam. La tête. Oreilles. Le nez. La bouche. Le coude. Genoux. Orteils.

‘Ik ga proberen al die woorden te onthouden.’

‘Maar alles aan jouw lichaam is mooi, wist je dat?’

De bus remt af. Ik weet niet wat te antwoorden, zo bang ben ik dat ik ga blozen, dus spring snel van het trapje en loop de luchthaven in. Daar hangt de monitor. Geen vertraging. De gate is ook al bekend. Ik koop haastig een broodje en een nieuwe fles water – het wachten duurde me gisteren té lang – en wandel de vertrekhal in.

Florian loopt achter me aan. Hij legt zijn riem in de grijze bak op de rolband. Een stukje donkerblauwe boxershort piept boven zijn jeans uit. In een flits denk ik aan gisteravond. Aan zijn billen, nu gevangen in het zachte tricot.

‘Dromertje? Denk je aan gisteren?’

Betrapt stoot ik hem aan. ‘Haal je maar niets in je hoofd.’

Samen lopen we door de douane. Het voelt vertrouwd. Heel even schiet Markus me te binnen. Het is vreemd om met een andere man in de rij te staan voor de paspoortcontrole. Ik denk aan onze reizen samen naar Tenerife en Reykjavik. Als ik heel eerlijk ben, waren het niet eens leuke vakanties. Markus was snel prikkelbaar. Vond het te warm om hand in hand te lopen in Tenerife en te koud in Reykjavik om dat te doen.

Florian zit vijf rijen achter me. Ik in rij vier. Hij in negen. Eén keer draaide ik me om. Hij knipoogde. Daarna deed ik of ik sliep. Ik voelde lichte schaamte over wat er gisteren is gebeurd. Misschien wil ik alles wel vergeten.

We landen. Al taxiënd app ik Cynthia die me een foto stuurt van zichzelf boven op een groot stenen blok voor de ingang van de terminal. *Je ziet me niet over het hoofd.* Ik app mijn moeder.

Scroll nog eenmaal door de appwisseling met Florian en wis dan alles. Een nieuwe dag. Nieuwe rondes. Deze man is thuis en gaat weer terug naar zijn eigen leven. Het was leuk, maar daar moet het bij blijven. Wat moet hij nou met ‘la Hollandaise’?

Het lukt me om hem te ontwijken. Mijn rij mag eerder naar buiten en ik zet de pas erin. Eerst door de slurf. Dan door de gangen. Ik ben hem kwijt.

In de grote hal zie ik een pinautomaat van *Credit Agricole*. Ik stop. In het buitenland heb ik graag cashgeld bij me. Je weet maar nooit wat er kan gebeuren.

Een zachte tik op mijn rug zodra ik mijn geld uit het klepje trek.

‘Bonjour Madame.’

Ik hoef me niet om te draaien om te weten wie er tegen me praat.

‘Bonjour, Flo.’ Ik ruim het geld op. Een flard zomerhitte waait door de

schuifdeuren naar binnen. Nog een paar stappen, dan ben ik bij mijn vriendin. Ik wil niet verliefd worden. Het is te gecompliceerd. Ga weg, Florian. Verdwij.

‘Mocht je nog tijd hebben tussen jouw vriendin en het shoppen door, dan wil ik je graag mijn stad laten zien, Liekuh. En naast jouw hotel zit een superromantisch restaurant met de allerbeste chocoladetaart van Frankrijk. Wat denk je ervan?’

Zijn knipoog zegt me meer dan genoeg. Ik trek aan de hendel van mijn trolley en rol hem richting schuifdeur. Daar fladdert de kleurrijke kapel vlinders weer door mijn maag. Geel. Groen. Roze. Uit alle macht probeer ik mijn verliefdheid weg te drukken, maar het lukt niet.

‘Wie weet,’ en ik knipoog terug als ik naar buiten loop, de zomerhitte in.